

VII. KOMPOZITI

- Kompozit je materijal koji se sastoji od dvaju ili više materijala (ne faza). Može biti rezultat inženjerstva ili prirodni proizvod.
 - umjetni: armirani beton
 - mnogo čvršće nego kad nema šipki
 - prirodni: drvo
 - prilično čvrsto, iako je lagano
 - anizotropno
 - lako se oblikuje
- Svojstva drva daju se objasniti kompozitnom strukturom.

A. Drvo: najpoznatiji kompozit

- Struktura:
 - Biološke ćelije su mekana tvar.
 - Vlaknaste stjenke sastoje se od celuloznih vlakna i daju jakost i čvrstoću.
 - Svaka stjenka opet se sastoji od vanjskog (primarnog) zida i tri sloja u unutrašnjosti
- Usmjerenost strukture objašnjava anizotropna svojstva. Anizotropija pojačana još i godovima. Tri smjera.

A. Drvo: najpoznatiji kompozit

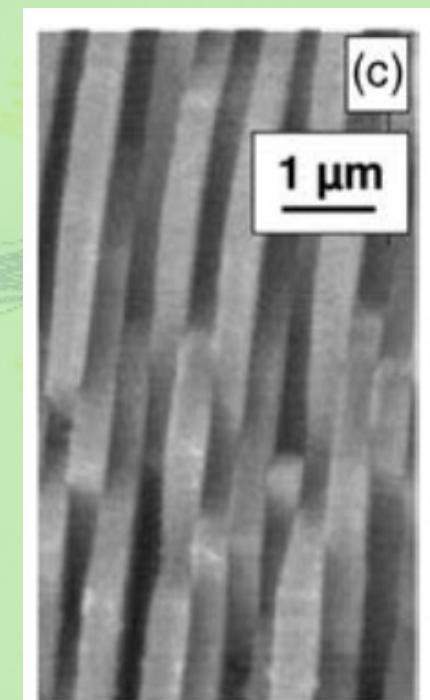
- Anizotropija se očituje primjerice u Youngovu modulu drva:
 - Y (longitudinalni) ~ 10 GPa
 - Y (radijalni) ~ 1 GPa (laka deformacija)
- Usporedba:
 - metali 5-50 puta veći Y , ali i gustoća 10 puta veća
 - PVC: 1.3 g/cm^3 , < 4 GPa
- Dakle, velika je uloga kompozitne strukture.

B. Polimerni kompoziti

- Rasprava oko polimernih kompozita slična je onoj kod čelika.
 - perlit i sferoidit ($\text{bcc Fe } \alpha + \bar{\text{C}}$): karbid (tvrd, krhak, veliki γ) u kovnoj i čvrstoj matrici
 - perlit: velika tvrdoća, osrednja čvrstoća (~ kao Fe)
 - sferoidit: velika čvrstoća, osrednja tvrdoća (~ kao Fe)
- Prednost polimernih kompozita je tamo gdje se zahtijevaju zavidna mehanička svojstva i mala težina.
- Mjera performansi: omjer γ/p

Elastičnost

- Elastičnost se dobiva od ojačivača, i to samo u longitudinalnom smjeru (u transverzalnom ništa, jer se matrica rasteže).
- Problem anizotropije riješi se uplitanjem u mrežu nasumičnih orijentacija.

Čvrstoća

- Želimo jači materijal, koji je otporan prema frakturama.
- Očvršćivači/ojačivači su materijali poput stakla, karbida, alumine, ..., imaju veliki γ i mali ρ , ali su krhki i pucaju prije dostizanja plastičnog područja.
- Kako kompozitni materijali ipak mogu biti dovoljno jaki?